

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА АРХЕТИПІКИ

**АРХЕТИПІКА І ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ:
ІНСТИТУЦІЙНІ ФОРМИ,
МЕХАНІЗМИ ТА ПРАКТИКИ**

**збірник наукових праць
переможців і кращих авторів
Першого міжнародного конкурсу молодих учених**

**КИЇВ
НТЦ «Псіхєя»
2013**

УДК 342:321:316
ББК 67
A94

Схвалено Вченою радою Національної академії
державного управління при Президентіві України
(протокол № 202/4-9 від 21 травня 2013 року)

Експертна колегія:

Тетяна Данилова, канд. філос. наук (Київ, Україна);
Володимир Козаков, д-р держ. упр., проф. (Київ, Україна);
Павло Крупкін, канд. фіз.-мат. наук, с. н. с., (Париж, Франція);
Катерина Меркотан, канд. політ. наук (Борне Суліново, Польща);
Валентина Мамонова, д-р держ. упр., проф. (Харків, Україна);
Андрій Мартинов, д-р іст. наук, с. н. с. (Київ, Україна);
Людмила Приходченко, д-р держ. упр., проф. (Одеса, Україна);
Олена Шибанова-Росенко, канд. екон. наук, проф.
(Лондон, Велика Британія; Твер, Росія).

A94

Архетипіка і державне управління: інституційні форми, механізми та практики [Текст] : збірник наукових праць переможців і кращих авторів Першого міжнародного конкурсу молодих учених ; Київ, 24 травня 2013 р. / за ред. Е. А. Афоніна, Г. Л. Рябцева. – К. : НАДУ, 2013. – 112 с.

ISBN 978-966-95379-6-6

До збірки увійшли статті переможців і кращих авторів Першого міжнародного конкурсу молодих учених, фінал якого пройшов у рамках Четвертого теоретико-методологічного семінару за міжнародною участю «Архетипіка і державне управління: інституційні форми, механізми і практики» (22-26 травня 2013 р., Київ, Україна).

УДК 342: 321: 316
ББК 67

© Українська школа архетипіки, 2013

ISBN 978-966-95379-6-6

ЗМІСТ

До читача

<i>Марина БІЛИНСЬКА</i>	5
<i>Сергій КОТОВ-ДАРТІ</i>	6

**Теорія та історія державного управління, державної служби
та місцевого самоврядування (архетипна парадигма)**

<i>Ігор РЕШЕВЕЦЬ</i> . Архетипна парадигма в політико-адміністративному менеджменті	7
<i>Марина СТАРОВА</i> . Проблеми морально-етичної поведінки лідера в колективі: архетипна парадигма	17
<i>Олександр ЧАБАН</i> . Архетипні та соціокультурні основи корупційної поведінки в українській дійсності	25

**Механізми державного управління, державної служби
та місцевого самоврядування (архетипна парадигма)**

<i>Олена БУЛКІНА</i> . Архетипні особливості здійснення політичної професійної діяльності	34
<i>Степан ГАЛИЧ</i> . Політичні вибори в Україні: архетипний підхід	41
<i>Юрій ГУБАРЄВ-ЗОЛОТУХІН</i> . Маніпулювання масовою свідомістю	51
<i>Сергій ДОРОШЕНКО</i> . Державно-приватне партнерство як наслідок архетипіки в державному управлінні	59
<i>Альберт ЗЕЛЯК</i> . Комунікації в публічній сфері та їх архетипіка	67
<i>Надія ПАВЕЛКО</i> . Архетипна природа державної аграрної політики України	74
<i>Аліна ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО</i> . Механізм збалансування та державної підтримки реалізації інтересів у сфері земельно-орендних відносин: архетипна природа	81

Проблеми планування розвитку територій (архетипна парадигма)

<i>Віталій ОМЕЛЬЯНЕНКО</i> . Управління процесами створення регіональної екосистеми інновацій з урахуванням особливостей інституційних архетипів	90
<i>Юлія ЧЕРКАСОВА</i> . Планування територій суспільного значення в житлових районах (архетипний підхід)	97
<i>Євген ЮРЧЕНКО</i> . Збереження архетипу територій при плануванні і забудові населених пунктів	104

Українська школа архетипіки	110
--	-----

TABLE OF CONTENTS

To the reader

<i>Maryna BILYNSKA</i>	5
<i>Sergej KOTOV-DARTEY</i>	6

Theory and history of public administration, state services and local self-government (archetypical paradigm)

<i>Igor RESHEVETS</i> . Archetypical paradigm of the political administration management.....	7
<i>Marina STAROVA</i> . The problems of ethical behavior of a leader in the group: the archetype paradigm	17
<i>Alexander CHABAN</i> . Archetypical and socio-cultural foundations of corruptive behavior in the Ukrainian reality	25

Mechanisms of public administrations, services and local self-government (archetypical paradigm)

<i>Helen BULKINA</i> . Archetypical peculiarities of professional political activity implementation.....	34
<i>Stepan GALYCH</i> . Political elections in Ukraine: archetypical approach.	41
<i>Yuriy GUBAREV-ZOLOTUKHIN</i> . Mass consciousness control.....	51
<i>Sergey DOROSHENKO</i> . Public-Private Partnership (PPP) as a consequence of archetypical patterns in the state administration	59
<i>Albert ZELYAK</i> . Communications in the public sphere and their archetypical patterns.....	67
<i>Nadiya PAVELKO</i> . Archetypal nature of state agricultural policy in Ukraine.....	74
<i>Alina POMAZA-PONOMARENKO</i> . Balancing and state support mechanism for realization of interests under in land lease relations: archetypical nature	81

Development problems in planning of territories (archetypical paradigm)

<i>Vitaliy OMELIANENKO</i> . Administering the processes of regional ecosystem innovations creation considering the peculiarities of institutional archetypes	90
<i>Juliya CHERKASOVA</i> . Planning of territories of public value in residential areas (archetype approach)	97
<i>Evgenii YURCHENKO</i> . Planning and development of residential areas preserving the territorial archetypes	104

Ukrainian school of archetypes	110
---	-----

Vitaliy OMELIANENKO

Post-graduate student of Economic theory department

Sumy state university

(Sumy, Ukraine)

**ADMINISTERING THE PROCESSES OF REGIONAL ECOSYSTEM
INNOVATIONS CREATION CONSIDERING THE PECULIARITIES OF
INSTITUTIONAL ARCHETYPES**

The article describes the creation of innovative regional ecosystem and its peculiarities in the context of the archetypes paradigm. It suggests a framework of regional development based on archetypes of open innovations and the motivational component of innovation and investment processes.

Keywords: *archetype, innovation ecosystem, institution, region.*

УДК 721.012.22

Юлія ЧЕРКАСОВА

студентка 5 курсу інженерно-екологічного факультету

Сочинського державного університету

(Сочі, Росія)

**ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ ГРОМАДСЬКОГО ЗНАЧЕННЯ
У ЖИТЛОВИХ РАЙОНАХ (АРХЕТИПНИЙ ПІДХІД)**

Обґрунтовано актуальність збереження ресурсів в їх первісному, до проектної ситуації, стані. Вирішується проблема гармонізації функціонального і природних компонентів місця проектування і пошуку нової функціональної спрямованості житлового району. На прикладі проектування багатофункціонального парку в житловому районі вирішується проблема наповнення не функціональної раніше території. При цьому відносно нові напрями в мистецтві і скульптурі стають стилістичними складовими спроектованого об'єкту.

Ключові слова: *проектування, містобудування, екологія, архетип, схема.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науково-практичними завданнями. Катастрофічний стан міст нашої країни не тільки не забезпечує нові потреби сучасної людини і міського способу життя, але і здебільшого втрачає сьогодні історико-культурну своєрідність. Усе це тягне за собою зміну архетипів містобудівного контролю і вимагає невідкладної кардинальної зміни пріоритетів. Цілком очевидно, що подальше прямолінійне нарощування нормативної забезпеченості регламентованого обслуговування не лише не покращує, але значно погіршує всі характеристики міського середовища. Завдяки примноженню мізерних сценаріїв

міського життя, рутинних форм обслуговування і безлюдних убогих просторів на периферії міста по всій містобудівній системі, включно з історичним центром, транслюються потворні типи бездуховного середовища, що відповідають нормативним формулам [7, с. 20].

Актуальність теми дослідження пов'язана з постійним зростанням та ускладненням структурних компонентів сучасного просторово-територіального утворення і посиленням взаємозв'язків системи «велике місто», де мешкає понад 40 % усього міського населення РФ. При цьому фундаментальною складовою будь-якого великого міста є його територія, яка виступає необхідною умовою його функціонування і розвитку.

У сучасних умовах на території багатьох великих міст відбуваються хаотичні і різноманітні за своєю суттю процеси, що є причинами соціально-економічних, екологічних і транспортних проблем і призводять до її диференціації за функціональною завантаженістю, нерівномірною щільністю різноманітних об'єктів, екологічною і соціальною ситуацією, охопленням і забезпеченістю транспортною інфраструктурою та ін. [2, с. 54].

Проблема розвитку міських просторів і комплексного підходу до проектування є близькою м. Сочі як майбутній столиці Зимових Олімпійських ігор 2014 р. У Сочі існують база й основа, в яку необхідно вписати олімпійську спрямованість і культурну складову. Перехід від важкої матеріальної структури до віртуальної і м'якої – ось мета перетворення післявоєнної архітектури столиці Олімпіади-2014.

Перш за все, місто потребує розвитку суспільних просторів. Суспільні простори – це хребет, скелет міста. Суть архітектури має полягати в корисності, якості споруди і її смислового навантаженні і в приємному візуальному сприйнятті. Сочі не є унікальним – воно має ідентичність з іншими містами, наприклад містами Іспанії та Італії. Необхідно поліпшити екологію, оскільки в місті дедалі частіше спостерігаються хаотична забудова і знищення природних ресурсів. Необхідно переглянути і транспортну систему, і відсутність візуальних комунікацій міста в цілому. Місто – не театр, але у нього є театральні характеристики. У Сочі відсутня міська спрямованість за рахунок акупунктурного підходу проектування суспільних просторів. Відсутні необхідні архетипи для проектування міських просторів, загублено і комплексний підхід до проектування середовищних просторів. Треба досліджувати можливості, що полягають у завданні включити тотальну структуру в простори, досліджувати зв'язки навколо об'єкту міського середовища із залученням особистого відчуття. Новий результат – нескінченність дослідження. Простір слід насичати образами, які розвиватимуть загальне відчуття від міста.

Місто продовжує «завойовувати» довколишні території, скорочуючи природний потенціал. Одним з найважливіших завдань під час моделювання нового елементу системи суспільних центрів є досягнення цілісності і підвищення якості міського середовища. Це завдання породжує необхідність, з одного боку, повнішого, багатоаспектного опису наявних ресурсів якісного перетворення міського середовища, з іншого – одночасного розпізнавання ключових проблем: з погляду вирішення актуальних соціальних питань, з погляду поліпшення характеристик матеріально-просторового середовища і з погляду сучасних організаційно-економічних можливостей [4, с. 104].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема комплексного розвитку великих міст присвячено праці таких учених, як Т. Безденежних, В. Бузирьов, Н. Васильєва, В. Гневко, А. Гутнов, Г. Лаппо, Т. Малєєва, О. Нестерова, І. Пугачов, В. Рохчин, Я. Русакова, Т. Семенова. Праці зарубіжних учених з цієї проблематики представлено роботами Дж. Бродбента, А. Саллівана, Дж. Форрестера, М. Фуко.

Хрестоматійним для вітчизняної профільної літератури прикладом є, мабуть, короткий опис містобудівно-середовищної концепції багатофункціонального центру на заставі Серпуховської (станція метро «Тульська», Москва). Завдяки міцності зовнішніх зв'язків (зокрема, агломераційних) і розмірам зон впливу воно дозволяє розкрити сучасний характер і обсяг інформації, зібраної в результаті передпроектного дослідження якості міського простору, що посідає на ранговій шкалі потенційних центрів міста одне з найвищих місць. Аналіз генетичних зв'язків містобудівно-середовищного вузла на станції метро «Тульська» показує, що ситуація є достатньо багатоманітною на просторові інваріанти, історичні компоненти, функціонально-просторові особливості та різноманітність повсякденної активної життєдіяльності. Водночас ці ресурси розвитку суспільного центру не лише не використовуються, але і перебувають у стані деградації, а в існуючих проектах реконструкції площі всі ці суперечності ще більше посилюються.

Запропонована концепція перетворення застави Серпуховської засновується на впливі комплексу проблем типологічного розвитку міського центру. У ній детально описано антропоцентричні, системно-середовищні, соціально-функціональні, технологічні й організаційні характеристики.

Запровадження якісних критеріїв оцінки міського середовища і системних ознак громадських центрів дозволяє здійснити методологічне оновлення містобудівного контролю, перехід від нормативних установок до містобудівно-середовищних та економічних концепцій [8, с. 45].

Визначення невирішених раніше завдань. Місто дедалі більше втрачає своє функціональне призначення – відпочинок, відбувається сліпий шейпінг, втрата і руйнування міських ресурсів, втрата своєрідності, зниження привабливості історичних районів, деградація традиційних естетичних і ландшафтних якостей міських районів. Це – знищення цінної, унікальної флори міста і нещадна забудова.

Метою статті є встановлення доцільності створення відкритих міських просторів соціальної значущості, пошук смислових пріоритетів, що дозволяють грамотно проектувати парки з урахуванням архетипів, що зумовлюють їх не тільки художній образ, але і філософський характер. Необхідно створити новий архетип, який буде скелетом для проектування відкритих суспільних просторів, дозволить вписувати об'єкт проектування в існуюче середовище, не руйнуючи природні і ландшафтні характеристики. Метою формування і проектування парку є створення ресурсопороджучого об'єкту, здатного не просто забезпечувати ті або інші потреби, але і здійснювати розширене відтворення економічних і соціокультурних ресурсів.

Виклад основного матеріалу. Ураховуючи здатність зелених насаджень сприятливо впливати на стан навколишнього середовища, їх необхідно максимально наближати до місця життя, роботи, навчання і відпочинку людей. Дуже важливо, щоб місто було біогеоценозом, хай не абсолютно сприятливим, але хоча б та-

ким, що не шкодить здоров'ю людей. Хай тут буде зона життя. Для цього необхідно вирішити купу міських проблем. Усі підприємства, несприятливі в санітарному плані, мають бути виведені за межі міст. У розміщенні зелених насаджень необхідно дотримуватись принципу рівномірності і безперервності для забезпечення надходження свіжого замиського повітря в усі житлові зони міста. Найважливішими компонентами системи озеленення міста є насадження в житлових мікрорайонах, на ділянках дитячих установ, шкіл і спортивних комплексів [1, с. 55].

Мінімізуючи роль таких традиційних компонентів парку, як алеї і площі, народний парк підвищує значущість усіх видів відкритих просторів, де людина може пересуватися пішки, на велосипеді, верхи або на човні. Максимальне збереження природних біотопів (луки, болота, масиви лісу), що доповнюється розташуванням окремих груп рослинності і частковою зміною рельєфу для адаптації території до активного дозвілля, включно із заняттям спортом та організацію масових культурних заходів просто неба, стає сенсом ландшафтних перетворень.

Динамічне оновлення уявлень про зовнішній вигляд сучасного парку значною мірою проявляється в переході від утилітарно-практичної організації до образно-символічного наповнення його простору. Смислові пріоритети дозволяють надати парковому середовищу не лише художній характер, але і певний філософський відтінок [3, с. 47].

Метою розробки проекту модернізації житлового району є забезпечення пріоритетності питань охорони навколишнього середовища, раціонального природокористування, захисту здоров'я населення, доцільного планування території і формування екологічно безпечного середовища життєдіяльності, створення архетипового підходу до проектування таких ландшафтних територій соціального значення.

У проектуваному об'єкті ми постаралися досліджувати можливості середовища і Кавказького національного парку, ввести діалог з неповторним ландшафтом, житловою забудовою і малими архітектурними формами.

У проекті модернізації і благоустрою мікрорайону Малий Ахун вирішуються як функціональні проблеми, так і проблеми, пов'язані з естетичним та екологічним наповненням середовища. У нашому дизайн-проекті пропонується вирішення цієї проблеми шляхом проектування багатофункціонального парку в стилі мінімалізму і концептуалізму. У спроектованому парку «Ленд-Арт» людина може не тільки насолодитися перебуванням в зеленому куточку, але і комплексно, всією сім'єю провести вільний час. У цьому проекті даються тільки основні напрями переміщення в просторі у вигляді дорожньо-транспортної мережі. Для того щоб потрапити в частину парку, що цікавить, людина повинна вибрати шлях сходження з провідного напрямку. Для того щоб психологічно звільнитися від проблем, – самостійно ухвалити рішення вибору свого подальшого шляху.

У парку розташовуються скульптури в стилях мінімалізм і концептуалізм. У нашому випадку скульптура набуває не тільки естетичного характеру, але і функціонального призначення. Людина в скульптурі у прямому розумінні цього значення. Гості парку можуть не лише насолодитися скульптурою як мистецтвом, але і взяти участь у ній – стати частиною пейзажу.

Інсталяцію, що презентується, створено в русі, що виник на стику стилів міні-

малізм і концептуалізм. Мінімалізм – мистецтво, що подолато межі живопису і скульптури. Концептуалізм – рух, в якому матеріальність мистецтва ставиться під сумнів ще більшою мірою. Йдеться про ідеї. Важливими є алгоритм та ідея, а зовсім не їх реалізація. Схема-ідея і є мистецтвом. Скульптура в цьому контексті утілюється не для того, щоб увічнити минуле, а для того, щоб допомогти забути про нужди. Це побудовано не на століття, а проти століть, щоб заперечити хід часу і історії.

Інсталяція пропонує нам траєкторію руху і розкривається у міру нашого переміщення в просторі. Вона організовує і створює простір навколо себе. Інсталяція – це те, крізь що ми можемо пройти, досвід переміщення, перебування в просторі і скульптурі – злиття із скульптурою. Скульптура в цьому контексті є не предметом і часом, а досвідом, який гість парку має пережити. Скульптура виявляється більш постійною, ніж архітектура через свою нефункціональність – в цьому разі ми спростовуємо це. Мистецтво повинно розвиватися, набувати іншої – нової – якості. Ми визначаємо нове призначення скульптури – функціональність. Людина наповнює скульптуру своїм перебуванням у ній. Вона насолоджується скульптурою як предметом мистецтва і як обсерваторією, крізь яку вона може спостерігати, як змінюються пейзаж і час навколо неї, при цьому людина може спілкуватися з усім світом – за допомогою візуального контакту з природою через скульптуру. Ми даємо можливість людині увійти до скульптури, стати її частиною, усвідомити своє перебування в ній. Інсталяція додає парку символічного наповнення, зумовлює його філософську спрямованість. Архетипи людської свідомості визначають природне середовище як біоценоз, тому штучно створений ландшафт або різноманіття функціональних розділень роблять паркове середовище некомфортним для людського сприйняття. Проектувальники не повинні доповнювати існуючий ландшафт штучними доробками. Необхідно вписати об'єкт в геологічно існуюче природне середовище, зробити архітектуру частиною пейзажу.

Вирішальним етапом розробки просторової моделі є побудова середовища парку як безперервної системи громадських просторів. За будь-якого варіанту функціонально-технологічної структури і попри всю різноманітність обмежень просторового розвитку парку система громадських просторів є головною єднальною ланкою, каркасом, що забезпечує структурні зв'язки багатофункціонального парку з оточенням, наскрізні програми діяльності парку «Ленд-Арт» і буденний режим його функціонування. Система громадських просторів парку дозволяє ввести новий зразок міського інтер'єру, насиченого інформацією, комплексом супутнього і попутного обслуговування, сучасним технічним устаткуванням, елементами міського дизайну.

Під час побудови багатоядерної планувальної структури пішохідних комунікацій на території парку потрібний ступінь композиційної єдності або різноманітності досягається ступенем схожості або відмінності архітектурних засобів вирішення зв'язків і вузлів цієї структури. Ознаками схожості або відмінності можуть служити розміри, конфігурації, форма, конструкція, матеріал, фактура, колір, ритм та ін. елементи і зв'язки структури. Так само композиційне виділення головного ядра структури та його схожість за низкою ознак з іншими ядрами навіть в разі відмінності їх композиційних прийомів побудови планувальних зв'язків може забезпечити композиційну єдність середовища.

Таким чином, вибір провідної ознаки схожості елементів і зв'язків планувальної структури центру забезпечує композиційна єдність, а збільшення ознак відмінності вузлів і зв'язків планувальної структури збільшує різноманітність середовища.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Під час розробки соціально-технологічних моделей парку були враховані і використані можливості кооперації організаційних структур сфери культурного обслуговування, що передбачають сумісне проведення міських заходів за участю більшості міських об'єктів культури і дозвілля.

Критерієм вдалої моделі функціонування парку став прогноз сили впливу його діяльнісно-середовищних нововведень на культурне життя в місті, можливість трансляції нових ідей по всій системі [4, с. 81].

Взаємодіючи з мисленням людини, архетип активізує певні поведінкові схеми і робить психіку чутливою до інформації відповідного зразка. Самі по собі архетипи є несвідомими, але можуть існувати в свідомості у формі архетипічних образів – як позитивних, так і негативних.

Існування архетипів у мисленні людини зумовлює особливості сприйняття нею навколишнього середовища. Універсальність архетипів під час сприйняття навколишнього світу за допомогою архетипічних образів полягає в тому, що соціальні, національні, культурні та інші особливості того, хто їх сприймає, не відіграють вирішальної ролі. Наприклад, закритий простір в людській уяві асоціюється з обмеженим або навіть невеликим за площею простором, відсутністю огляду прилеглих територій, чітко вираженими межами простору.

Але кожного разу базовий архетип проявляється унікально і своєрідно, заломлюючись крізь призму історико-культурних та естетичних преференцій епохи. Отже, формування архетипу проектування в природному середовищі є важливим як для екології, так і соціокультурного суспільства.

Рекомендації органам законодавчої і старанної влади. Підтримка міст в їх первозданному вигляді не до снаги жодному муніципалітету, отже, деформації є неминучими. Збереження історичної архітектурної і художньої спадщини вітчизняних міст у контексті сучасної міської забудови – предмет турботи учених, письменників, кінематографістів, художників, архітекторів і дизайнерів. У цьому напрямі вже багато зроблено, але ще більше слід зробити в майбутньому. Повернення нашим містам їх історичної значущості – це предмет турботи політиків і муніципальних властей. Здійснення цієї програми зробить багато наших міст інвестиційно привабливими, сприятиме їх ідентифікації, підвищенню якості життя містян.

Органам виконавчої влади необхідно узагальнити наявний теоретичний і практичний досвід вивчення міських просторів за допомогою візуальних та інших методів.

Інженерно-геологічні дослідження мають проводитися відповідно до висновків комплексного вивчення інженерно-геологічних умов району (майданчика, ділянки, траси), будівництва, що проектується, та геологічного середовища. З метою отримання необхідних і достатніх матеріалів для проектування, будівництва й експлуатації об'єктів воно має охоплювати рельєф території, її геологічну будову, геоморфологічні та гідрогеологічні умови, склад, стан і властивості ґрунтів, геологічні та інженерно-геологічні процеси, зміну умов освоєних (забудованих) те-

риторій і прогноз можливих змін інженерно-геологічних умов у контексті взаємодії проєктованих об'єктів.

Список літератури

1. Комарова О. С. Монументальная пластика в городской среде Барнаула XIX–XX столетий : дис. ... канд. искусствоведения : 17.00.04 / О. С. Комарова. – Барнаул, 2004. – 284 с.
2. Русакова Я. Д. Организационно-экономический механизм управления комплексным развитием территории в крупных городах / Я. Д. Русакова // Городское управление. – 2012. – № 5. – С. 48–57.
3. Лекции по методике конкретных социальных исследований / под ред. Г. М. Андреевой. – М. : Изд-во МГУ, 1972.
4. Степанов А. В. Архитектура и психология : уч. пособие для вузов / А.В. Степанов, Г. И. Иванова, Н. Н. Нечаев. – М. : Стройиздат, 1993. – 295 с.
5. Человек. Среда. Общение : сб. статей / под ред. Х. Миккина ; Таллиннский пед. институт. – Таллинн, 1980. – 134 с.
6. Черноушек М. Психология жизненной среды / М. Черноушек ; пер. с чеш. – М. : Мысль, 1989. – 174 с. – (Человечество на пороге XXI века).
7. Методические рекомендации по проектированию комплексов общественных центров / Гос. ком. по архитектуре и градостроительству при Госстрое СССР (Госкомархитектуры). – М., 1991.
8. Трошина Т. В. Инженерно-экономические основы градостроительства : рабочая программа учебной дисциплины / Т. В. Трошина. – Оренбург : ОГИМ, 2009. – 34 с.
9. Бузырев В. В. Стратегическое планирование социально-экономического развития региона : уч. пособие / В. В. Бузырев. – СПб : СПбГИЭУ, 2006. – 80 с.
10. Геология, геоэкология, эволюционная география / Н. В. Васильева и др. ; под ред. Е. М. Нестерова. – СПб : Эпиграф, 2009.
11. Лаппо Г. М. Концепция опорного каркаса территориальной структуры народного хозяйства: развитие, теоретическое и практическое значение / Г. М. Лаппо // Известия РАН. – 1983. – № 5. – С. 16–28.
12. Пугачев И. Н. Методология развития эффективного и безопасного функционирования транспортных систем городов / И. Н. Пугачёв. – Владивосток : Дальнаука, 2009. – 260 с.
13. Рохчин В. Е. Проект Концепции перспективного социально-экономического развития города Ханты-Мансийска : науч. издание / В. Е. Рохчин ; Ин-т упр. и экономики ; ред. В. А. Гневко. – СПб : Изд-во Ин-та управления и экономики, 1998. – 133 с.

Juliya CHERKASOVA

5th year student of Engineering-ecological faculty

Sochi state university

(Sochi, Russia)

PLANNING OF TERRITORIES OF PUBLIC VALUE IN RESIDENTIAL AREAS (ARCHETYPE APPROACH)

The article explains the relevance of natural resources preservation in their original state, the one that existed prior to its final project condition. The problem being resolved is: harmonizing the functional and natural components of the projected area while searching for new functions for the residential area. Using the example of projecting a multifunctional park in the residential area the problem of utilizing the formerly not functional territory is resolved. In addition, the comparatively new artistic and sculptural styles become the integral parts of the projected site.

Keywords: *design, town planning, ecology, archetype, scheme.*

УДК 351:69(477)

Євгеній ЮРЧЕНКО

аспірант кафедри економічної політики та менеджменту

Харківського регіонального інституту державного управління

Національної академії державного управління при Президентові України,

заступник голови Сумської районної ради

(Київ, Україна)

ЗБЕРЕЖЕННЯ АРХЕТИПІВ ТЕРИТОРІЙ ПІД ЧАС ПЛАНУВАННЯ І ЗАБУДОВИ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Досліджено сучасний стан збереження архетипів територій під час здійснення державного регулювання містобудівних процесів в Україні, виокремлено проблемні питання в цій сфері. За результатами дослідження автором запропоновано теоретично обґрунтовані рекомендації щодо вирішення зазначених проблем та надано практичні настанови, які забезпечать урахування архетипів територій населених пунктів під час планування та забудови територій.

Ключові слова: *архетипи територій, будівельна сфера, планування та забудова територій, державний архітектурно-будівельний контроль.*

Постановка проблеми. Упровадження економічних реформ, ініційованих Президентом України [2], дозволило переглянути підходи до розвитку територій України та державного регулювання містобудівних процесів, значно поліпшити дозвільні та погоджувальні процедури в будівництві. Разом з тим органами державної влади та місцевого самоврядування не приділяється належна увага збереженню культурної спа-